

РЕШЕНИЕ

№ 349

гр. Дупница, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Страхил Н. Гошев

при участието на секретаря Юлия Д. Йорданова Вукова
като разгледа докладваното от Страхил Н. Гошев Административно наказателно дело № 20221510201050 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 7858/21.09.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя В. М. Ф., с адрес: с.Г, общ. Е.П., обл.С., ул."В.Л." №**, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от *Закона за пътищата (ЗП)*, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **4 000,00 лв. / четири хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от *Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства*.

Жалбоподателят в жалбата си и в открито съдебно заседание, чрез редовно упълномощения си процесуален представител – адв. К., преупълномощена от адв. Г., респ. в подадена от последния молба излагат доводите си за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като моли същото да бъде отменено, по изложените съображения, алтернативно да бъде намален размера на наложената санкция до предвидения в закона минимум.

Въззиваемата страна Агенция пътна инфраструктура към МРРБ, чрез процесуалния си представител с юридическа правоспособност – юрк. И. Л. оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, гласни и писмени,

поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 25.08.2022 год. в 15:30 часа на път I-1, км. 322+100 м., при ханче „Кошарите“, в посока гр. Перник – гр. Дупница, жалбоподателят Ф. управлявал и осъществявал движение на съчленено ППС с общо пет оси, влекач марка „Волво“, с две оси, с рег.№ ***** и полуремарке с 3 оси с рег.№ *****. Същият бил спрян за проверка от служители на въззиваемата страна – Свидетелите А. и К., като в процеса на проверката било направено измерване на място, при което се констатирало, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, както следва:

1. Измерено е натоварването на задвижващата 2-ра единична ос на ППС – 15,190 т., при максималнодопустимо натоварване на задвижващата ос до 11,5 тона, съгласно чл. 7, ал.1, т. 4, б. „А“ от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001 г. на МРРБ, като превишаването е с 3,690 тона.

2. При измерено разстояние между осите - 1,32 м, измерената сума от натоварване на ос на тройната ос на полуремаркетото е **32, 125 т.** при максимално допустимо натоварване на тройната ос - 24 т, съгл. чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „Б“ от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001 г. на МРРБ, като превишаването е с 8,125 тона.

Съгласно чл. 3, т. 2 на наредбата, при надвишаването на нормите по чл. 7, ППС е тежко. Измерването е извършено чрез използване на технически средства - електронна везна DFW-KR с № 118844 и ролетка 1302/18 /5м./. Установено, е че тежкотоварният автомобил е превозвал фракция 0-4.

Предвид резултатите от измерването, по категоричен начин е установено, че при управлението на горното МПС, което действие представлява движение на тежко пътно превозно средство без разрешение от администрацията, управляваща пътя, е осъществен състава на административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата, за което от св. А. бил съставен АУАН в присъствието на жалбоподателят и св. К.. Жалбоподателят се подписал на кантарния билет от измерването № 2054/25.08.22г., издадена от техн. средство електронна везна DFW-KR с № 118844, като не представил при проверката валидно разрешително от АПИ или квитанция за платени пътни такси за движение на процесното извънгабаритно МПС. На жалбоподателят бил съставен АУАН за нарушение по чл. 26, ал.1, т. 1, б. "а" ЗП. Актът бил надлежно предявен и връчен на нарушителя, който го подписал без възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН писмени възражения не са постъпили.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и оспорваното НП № 7858/21.09.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя В. М. Ф., с адрес: с.Г, общ. Е.П., обл.С., ул."В.Л." №**, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), е

наложено административно наказание „глоба“ в размер на **4 000,00 лв. /четири хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от *Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства*.

Изложената фактическа обстановка се установява безспорно от следните писмени и веществено доказателства: кантарен билет № 2054/25.08.22г., Разписка за връчване на АУАН, копия от лична карта и свидетелство за регистрация част II на МПС и Полуремарке, пътен лист, кантарна бележка заповеди на АПИ, както и от служебно изисканите от съда и представени удостоверение за признаване на одобрен тип средство за измерване на ел. везна; Заявление за последваща проверка на ел. везна DFW-KR № 118844 с вх. № 000029-21852/21.04.2022 г.; протокол за проведено обучение за работа с везната от служители на мобилните групи на АПИ; снимка на знаците за одобрен тип върху корпуса на везната, ЕС декларация за съответствие с Директива 2014/32/ЕС и сертификат за съответствие на ролетката; документи предоставени от БИМ РО Пловдив ГД „Мерки и измервателни уреди“ при БИМ, вкл. протокол от проверка на ел. везната. Изискани са допълнително и заповеди за назначаване и преназначаване на актосъставителя и АНО, списък на републиканските пътища, които съдът приема, тъй като са допустими и относими към компетентността на актосъставителя издал АУАН и за процесния пътен участък.

Горната фактическа обстановка се потвърждава еднозначно и от показанията на разпитаните свидетели А. и К., които поддържат изцяло и в пълен обем констатациите, изложени в акта за установяване на административно нарушение и дават детайлни показания относно установеното тегло на процесното МПС при проверката му с техническите средства. Казаното от тях не влиза в противоречие, а се потвърждава изцяло от информацията съдържаща се в посочените писмени доказателства.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С оглед на така установеното, съдът счита че жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице и в предвидената от закона форма, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е само частично основателна, по следните съображения:

АУАН, въз основа на който е започнало административно-наказателното производство, е издаден от инспектор АРОК при АПИ, София. Съгласно чл. 56, ал. 2 ЗП нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностните лица на Агенция „Пътна инфраструктура“ и на Агенция „Митници“ - за нарушения по републиканските пътища. В случая актосъставителят е длъжностно лице от АПИ, съгласно Заповед № ЧР –СП-398/15.04.2022 г. Със Заповед № РД-11-1247 от 31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, на основание чл. 21г, т. 1 и т. 7 и чл. 56, ал. 2, т. 1 ЗП и чл. 167, ал. 3 ЗДвП и в изпълнение на решение на УС на АПИ, е определил служителите, които осъществяват контрол по Републиканската пътна мрежа при АПИ, сред които е свидетелят А. А. - инспектор, който е съставил процесния АУАН.

Съгласно чл. 56, ал. 3 ЗП наказателните постановления се издават от: 1. за републиканските пътища - от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията или от упълномощено от него длъжностно лице от агенцията. В тази връзка по делото е представена Заповед РД-11-246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с която в т. I е възложено на Началник отдел „Контрол по РПМ“ в дирекция „АРОК“ към АПИ да издава наказателни постановления. На тази длъжност е именно АНО издал обжалваното НП.

Съдът, при проверка на съдържанието на АУАН и НП констатира, че в същите се съдържа описание на всички елементи от състава на нарушението - посочена е датата на установяване на нарушението - 25.08.2022 г., мястото на неговото извършване - на път I-1, км. 322+100 м., при ханче „Кошарите“, в посока гр. Перник – гр. Дупница, както и са изписани словесно фактите, касаещи обвинението - маршрута на движение на превозното средство и неговото тегло, превишаващо максимално допустимото по оси, съгласно разпоредбите на цитираната Наредба.

За така измерените параметри на ППС при проверката, жалбоподателят не е представил на длъжностното лице на АПИ валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за движение на извънгабаритно/тежко ППС по см. на § 1 т. ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, респ. тежко по чл. 3 на Наредбата. АНО изрично е отбелязал в НП, че водачът е следвало да провери и да се убеди, че параметрите на ППС с товар или без товар не надвишават максимално допустимите норми по Наредбата или разрешените параметри с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специално ползване на пътищата, издадени по реда на раздел IV от Наредбата, но не го е сторил и е извършил **виновно** административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП.

АНО е посочил, че нарушението не е маловажно, тъй като надвишаването на нормите на Наредбата повишава рисковете относно безопасността на движение, повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура. По тези причини движението на ППС по РПМ с параметри надвишаващи, както е в случая, драстично нормите на Наредбата се осъществява с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, с което се разрешава движение на ППС по строго определен маршрут и се заплащат пътни такси. Нещо повече, както правилно отбелязва процесуалния представител на АНО в пледоарията си, доколкото водачът е превозвал фракция, която е делим товар, дори и при наличие на квитанция за платени пътни такси и разрешително за ползване на пътя е недопустимо движението на такова тежко МПС, доколкото товарът е следвали да бъде превозен на няколко пъти /курса/, а не наведнъж и в нарушение на нормите на Наредбата. Специалното ползване на пътя и предвидената за това такса са приложими единствено, като законодателно изключение при превоз на неделими обемни или много тежки товари. Самата наредба позволява натоварване на ос, с максимум до 30 % над нормата, а в случая тежестта на ППС на ос е драстично по-голяма и същото безспорно е тежко. Отбелязано е, че нарушението е за първи път.

В случая с оглед възраженията в писмената защита представена от процесуалния представител на жалбоподателя, според съда представения списък на пътищата от РПМ е публично достъпен документ приет в ПМС, служебно изискан от съда и приложен от деловодството на РС-Дупница, като представената част е само извадка от него и не се налага за нуждите на делото да се копира целия документ, който е на множество страници, а единствено страницата посочваща процесния път първи клас Е-79.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 53, ал. 1 от ЗП, съгласно която разпоредба с глоба от 1 000 до 5 000 лева, ако деянието не представлява престъпление, се наказват физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейностите, описани в т. 1 до т. 6. Цитираната разпоредба съдържа шест точки и административнонаказващият орган е посочил, че наложеното на жалбоподателя наказание е именно по т. 2.

По отношение на измервателните уреди ползвани от контролните органи при проверката е установено безспорно от събраните писмени и гласни доказателства, че са от одобрен тип и са годни, тъй като са преминали надлежни технически проверки съгласно Закона за измерванията. В този смисъл виж и **Решение от 21.02.2020г., по КАНД №4/2020 г. на АС-Кюстендил.**

Към датата на извършване и установяване на процесното нарушение техническо средство е от одобрен тип (съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от ЗИ), преминало както първоначална, така и периодични последващи проверки за съответствие с одобрения тип. Техническото средство - ролетка с идентификационен № Р 05 е калибрирано, видно от представените удостоверения на немски език с превод.

Видно от приложения по делото АУАН, жалбоподателят е санкциониран за допуснато нарушение по чл. 53, ал.1 от ЗП във вр. чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП, а именно осъществяване движение на извънгабаритно /тежко/ пътно превозно средство, без разрешение, издадено от администрацията управляваща пътя. В хода на делото и от събраните писмени доказателства, които кореспондират с показанията на разпитаните свидетели, надлежно приобщени по делото, се установява по безспорен начин, че жалбоподателят с поведението си виновно и умишлено е осъществил описаното в акта и НП административно нарушение. Жалбоподателят не представи никакви доказателства, които да опровергават събраните доказателства относно фактическото извършване на нарушението по чл.26, ал. 2, т. 1, б. „а“от ЗП, което съдът приема за безспорно установено.

Съдът приема, че жалбоподателят в качеството си на водач на процесното тежко ППС е годин субект на нарушението. Вярно е, че съгласно чл. 11 от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ, лицата, които извършват превозите, носят отговорност за движението и съпровождането на извънгабаритните ППС. Съгласно същата наредба /чл. 37, ал.1, т.1/ и съгласно Закона за пътищата обаче, водачът на извънгабаритно или тежко ППС също е субект на административно-наказателна отговорност за нарушение по чл. 26, ал.2 от ЗП, независимо от това образувано ли е административно-наказателно производство и

ангажирана ли е отговорността на превозвача.

Според настоящия съдебен състав не се касае за нарушение, което може да бъде определено като „маловажно“ с оглед липсата или незначителността на настъпилите вредни последици и на други смекчаващи обстоятелства, сравнено с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Надвишаването на нормите на Наредбата винаги повишава рисковете относно безопасността на движение, повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура. Именно затова законът въвежда изискване движението на ППС по пътищата с параметри надвишаващи нормите на Наредбата да се допуска по изключение, само след издадено разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, което се издава при определени условия и за всеки отделен случай, с определен срок, за определен маршрут, след заплащане на пътна такса. Всичко изложено мотивира съда да приеме, че събраните доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата и място В. Ф. е осъществявал движение на извънгабаритно - тежко пътно превозно средство по смисъла на §1, т.1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС на МРРБ, респ. извънгабаритно по см. на чл. 2 на наредбата, без разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ от администрацията управляваща пътя (АПИ) за дейност от специално ползване на пътищата, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му по административнонаказателен ред.

Санкционната разпоредба на чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата предвижда, че физическо лице, нарушило разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева, ако деянието не представлява престъпление. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 4 000,00 лева, който е близък до максималния такъв. Съдът обаче не споделя доводите на АНО за налагане на наказание над минималния в закона размер от 1000 лева. Липсват мотиви в НП за отчетени отегчаващи отговорността обстоятелства. Същевременно явно не е отчетено обстоятелството, че за жалбоподателя това е първо по ред такова административно нарушение. Ето защо, АНО е следвало да определи наказание към минимума предвиден в закона. Законодателят е отчетел обществената опасност на подобен вид деяния, като е предвидил относително висок праг на минималното наказание от 1000 лева, който в случая според съда може изцяло да постигне целите на наказанието посочени в чл. 12 от ЗАНН. Поради това, НП следва да се измени и размерът на наказанието да се редуцира от 4000,00 лева на „глоба“ в размер на 1000,00 лева.

По разноските:

С оглед изхода на делото и претенциите на страните разноски се дължат единствено в полза на административнонаказващия орган, доколкото е установено, че жалбоподателят е извършил вмененото нарушение, а окончателният размер на санкцията, определена от съда е

ирелевантен. ЗАНН не предвижда хипотезите при които се присъждат разноси, а препраща към АПК. По правната си същност наказателното постановление представлява правораздавателен административен акт, с който се ангажира и реализира административнонаказателната отговорност на лице, извършило административно нарушение, т.е. водещ факт е извършеното нарушение, а не вида и размера на наложеното наказание. Изцяло в тази насока виж и **Решение № 39 от 14.04.2022 г. по к. адм. н. д. № 4/2022 г. на Административен съд – Ловеч.**

Поради тези съображения съдът счита, че с оглед доказването в настоящия случай на извършеното от страна на жалбоподателя административно нарушение, той следва да бъде осъден да заплати изцяло направените от наказващия орган разноси, а именно на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът следва да осъди жалбоподателя В. М. Ф., с адрес: с.Г, общ. Е.П., обл.С., ул."В.Л." №**, с ЕГН: *****, да заплати в полза на Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, представлявана от Председателя на УС на АПИ, сумата от **80,00 лв. /осемдесет лева/** - юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал.7, т. 2, вр. с ал. 2, т. 4 и ал. 1, вр. с чл. 63д, ал. 4 и ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 7858/21.09.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя **В. М. Ф.**, с адрес: с.Г, общ. Е.П., обл.С., ул."В.Л." №**, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от *Закона за пътищата* (ЗП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **4 000,00 лв. / четири хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от *Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства*, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 4000,00 лева на **1000,00 лева.**

ОСЪЖДА В. М. Ф., с адрес: с.Г, общ. Е.П., обл.С., ул."В.Л." №**, с ЕГН: *****, да заплати в полза на Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, представлявана от Председателя на УС на АПИ, сумата от **80,00 лв. /осемдесет лева/** - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Кюстендил в 14-дневен срок, считано от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____